U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **N. V. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 2. 2013, č. j. 63 Az 6/2012 – 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2012, č. j. OAM-86/ZA-ZA06-ZA14-2012, rozhodl žalovaný, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14 b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu). V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce svou žádost o mezinárodní ochranu podal toliko za účelem legalizace svého pobytu na území České republiky, na jejímž území několik let žil na základě povolení k dlouhodobému pobytu, má zde manželku a syna, poté však musel na jeden rok vycestovat, protože mu bylo uloženo správní vyhoštění. Žalovaný rovněž popsal, proč podle jeho názoru žalobce nesplňuje podmínky pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany upravené v zákoně o azylu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 24. 5. 2012, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 2. 2013, č. j. 63 Az 6/2012 – 23, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 23. 4. 2013, jež byla doručena krajskému soudu dne 25. 4. 2013 a v níž navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla krajskému soudu vrácena

k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení splnění podmínek řízení o kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“* Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 49 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) *„nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl.“* Podle odst. 4 téhož ustanovení *„nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.“* Toto ustanovení je přitom podle § 42 odst. 5 s. ř. s. třeba aplikovat i na doručování písemností v soudním řízení správním.

[9] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.“* Podle poslední věty téhož ustanovení *„zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“* Podle odst. 4 téhož ustanovení *„se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.“*

[10] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“* Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. *„lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *„lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“*

[11] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 2. 2013 byl stěžovateli doručován do vlastních rukou na jeho tehdejší adresu pro doručování: P. 17, P. O doručování na tuto adresu přitom stěžovatel krajský soud výslovně požádal podáním ze dne 28. 11. 2012. V průběhu řízení pak bylo stěžovateli na tuto adresu řádně doručováno (např. vrácení listin stěžovatelem založených ve spise, které si stěžovatel na uvedené adrese převzal dne 20. 4. 2013). Z doručenky do vlastních rukou, vztahující se k doručení napadeného rozsudku a k němu ve spise

připojené, se podává, že adresát nebyl zastižen, a zásilka (písemnost) proto byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 20. 3. 2013 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku (písemnost) vyzvedl. Vzhledem k tomu, že si adresát písemnost nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty, tedy dnem 2. 4. 2013 (konec desetidenní lhůty připadl na sobotu, následující pondělí 1. 4. 2013 bylo státním svátkem). Písemnost byla tedy dne 3. 4. 2013 vhozena do stěžovatelem užívané poštovní schránky.

[12] Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, když se v něm uvádí, že *„proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

[13] Napadený rozsudek byl stěžovateli doručen fikcí v úterý dne 2. 4. 2013. Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto marně uplynula v úterý 16. 4. 2013. K jejímu zachování by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 16. 4. 2013 předána soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z razítka podatelny Krajského soudu v Ostravě, vyznačeného na kasační stížnosti, však vyplývá, že tato byla doručena poštou teprve dne 25. 4. 2013 (k poštovní přepravě byla předána, jak plyne z poštovního razítka na připojené obálce, dne 24. 4. 2013), tedy více než týden po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání.

[14] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. Za takové situace již Nejvyšší správní soud ani nerozhodoval o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti je překážkou řízení, kterou není možné odstranit. V takovém případě by nemohly být splněny podmínky pro ustanovení zástupce, neboť se jedná o návrh, který zjevně nemůže být úspěšný (§ 36 odst. 2 s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu